Dosarul nr. 3-2732/2019
12-3-13218-28022018

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

11 decembrie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Ina Pruteanu
Grefierul Ilie Crîjanovschi

examinând în ședință de judecată publică acțiunea de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Ecaterina-Prim" împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind anularea deciziei nr. 311 din 20 decembrie 2017,

c o n s t a t ă :

Aspecte procedurale:

La 22 februarie 2018, SRL „Ecaterina-Prim" a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat, solicitând anularea deciziei nr. 311 din 20 decembrie 2017.

La 23 februarie 2018, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor cererea a fost repartizată automat-aleatoriu judecătorului Andrei Ojoga.

La 18 mai 2019, cauza a fost redistribuită aleatoriu judecătorului Olesea Țurcan, în temeiul încheierii președintelui Judecătoriei Chișinău din 15 aprilie 2019.

Prin încheierea vicepreședintelui Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 14 martie 2022 s-a dispus redistribuirea cauzei, aleatoriu, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor.

La 14 martie 2022, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, cauza a fost redistribuită judecătorului Tatiana Avasiloaie.

Prin încheierea președintei interimare a Judecătoriei Chișinău din 01 august 2024, a fost dispusă supunerea redistribuirii prezentei cauze unui alt judecător specializat în materie de contencios administrativ.

La 01 august 2024, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, cauza a fost redistribuită judecătorului Roman Pascari.

Prin încheierea vicepreședintei interimare a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 04 octombrie 2024, a fost dispusă supunerea redistribuirii prezentei cauze unui alt judecător specializat în materie de contencios administrativ.

La 04 octombrie 2024, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, cauza a fost redistribuită judecătorului Ina Pruteanu.

Pretențiile reclamantului:

În motivarea cererii reclamanta a indicat că, în baza deciziei privind inițierea controlului fiscal nr. 79 din 10 noiembrie 2017 Serviciul Fiscal de Stat a efectuat un control fiscal la fața locului prin metoda verificării totale la SRL „Ecaterina-Prim". În rezultatul controlului fiscal a fost întocmit Actul de control nr. 5-659562 din 24 noiembrie 2017, prelungit pe formularul nr. 5-659563 și nr. 5-659564, în care organul fiscal indică despre presupuse încălcări fiscale constatate în activitatea SRL „Ecaterina-Prim".

Prin decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 311 din 20 decembrie 2017 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SRL „Ecaterina-Prim", organul fiscal a decis:

I. A micșora • Suma TVA destinată trecerii în cont pentru perioada ulterioară cu 37202 lei, care la data 30 septembrie 2017 va constitui zero lei; • Pierderile fiscale pentru anul 2014 cu 39773 lei, care vor constitui 37016 lei.

II. A calcula și încasa la buget: • 12997 lei - impozitul pe venit din salariu nedeclarat, • 72476 - TVA aferentă bugetului, diminuată, • 560 lei - taxa pentru amenajarea teritoriului, diminuată; • 47713 lei - contribuții de asigurări sociale de stat obligatorii virate de angajator, nedeclarate; • 12447 lei - contribuții individuale de asigurări sociale de stat obligatorii, nedeclarate; • 18670 lei - prime de asigurare obligatorie de asistență medicală, diminuate.

III. A calcula și încasa la buget majorare de întârziere: • 389 lei - conform art. 228 alin. (2) din Codul fiscal, pentru neachitarea în termen a impozitului pe venit din salariu; • 1953 lei- conform art.228 alin. (2) din Codul fiscal, pentru neachitarea în termen a TVA; • 32 lei - conform art. 228 alin. (2) din Codul fiscal, pentru neachitarea în termen a taxei pentru amenajarea teritoriului, nedeclarate, • 2027 lei - conform art. 30 alin. (1) din Legea cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorii de asistență medicală nr. 1593-XV din 26.12.2002 pentru neachitarea în termen a primelor de asigurare obligatorii de asistență medicală, diminuate; • 3718 lei - conform art. 10 alin. (2) din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2017 nr. 286 din 16.12.2016 pentru neachitarea în termen a contribuțiilor asigurărilor sociale de stat obligatorii virate de angajator, nedeclarate; • 970 lei - conform art. 10 alin. (2) din Legea nr. 286 din 16.12.2016 privind bugetul asigurărilor sociale de stat pe anul

2017 pentru neachitarea în termen a contribuțiilor individuale de asigurări sociale de stat obligatorii, diminuate.

IV. A aplica și încasa pentru încălcarea legislației, amendă: • 7000 lei - conform art. 254 alin. (1) din Codul fiscal, pentru efectuarea încasărilor bănești în numerar în lipsa mașinii de casă și control (MCC); • 50000 lei - conform art. 257 alin. (5) din Codul fiscal, pentru lipsa parțială a evidenței contabile; • 14592 lei - conform art. 261 alin. (5) din Codul fiscal, pentru eschivarea de la calcul și plata impozitului pe venit din salariu (14592 lei x 100%); • 5000 lei - conform art. 253 alin. (1) din Codul fiscal, pentru împiedicarea controlului fiscal prin neprezentarea de explicații, date, informații și documente, necesare SFS, asupra problemelor care apar în timpul controlului; • 12997 lei - conform art. 261 alin. (5) din Codul fiscal, pentru eschivarea de la calculul și plata impozitului pe venit din salariu (12997 x 100%); • 21743 lei - conform art. 261 alin. (4) din Codul fiscal, pentru diminuarea TVA (72476 lei x 30%) • 3000 lei - (în mărime de 1000 lei pentru fiecare caz, dar nu mai mult de 10000 lei în total) conform art. 260 alin. (1) din Codul fiscal, pentru neprezentarea dărilor de seamă privind suma venitului achitat și impozitul pe venit reținut din acesta (Forma IRV14)pentru lunile iulie - septembrie 2017 (3 cazuri); • 2000 lei - (în mărime de pentru fiecare caz, dar nu mai mult de 7000 lei) conform art. 260 alin. (3) din Codul fiscal, pentru prezentarea declarației privind TVA (Forma TVA 12) pentru lunile august - septembrie 2017, care conțin informații neautentice (2 cazuri); • 1396 lei - conform art. 10 alin. (5) din Legea nr. 845-XII din 03.01.1992 "Cu privire la antreprenoriat și întreprinderi", pentru efectuarea decontărilor în numerar în sumă ce depășește cumulativ 100 mii lei lunar, în baza obligațiilor lor financiare, încălcând modul stabilit de decontare prin virament; • 18670 lei - conform art. 29 alin. (2) din Legea cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală nr. 1593-XV din 26.12.2002, pentru diminuarea primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală în mărimea primelor nedeclarate (18670 lei x 100%); • 120320 lei - conform art. 10 alin. (7) din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2017 nr. 286 din 16.12.2016, pentru tăinuirea contribuțiilor asigurărilor sociale de stat obligatorii virate de angajator și contribuțiilor individuale de asigurări sociale de stat obligatorii în mărime egală cu suma dublă a contribuțiilor calculate ((547713 lei +12447 lei) x 2).

V. A aplica sancțiune fiscală sub formă de avertizare pentru încălcarea fiscală nesemnificativă, conform art. 235 alin. (1^1) din Codul fiscal, (diminuarea taxei pentru amenajarea teritoriului pentru tr. III anul 2017 cu 560 lei), dat fiind faptul că suma obligației fiscale este mai mică de 1000 lei.

Potrivit reclamantei, decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 311 din 20 decembrie 2017 a fost recepționată la data 22 decembrie 2017. Termenul limită de depunere a contestației a fost 21 ianuarie 2018, însă luând în considerație că ultima

zi a termenului a fost nelucrătoare (duminică), acesta a expirat în următoarea zi lucrătoare – 22 ianuarie 2018 (art. 268 alin. (1) din Codul fiscal, art. 112 din Codul de procedură civilă), astfel decizia a fost contestată în termen.

Totodată, s-a menționat faptul că reclamanta la 20 ianuarie 2018 (zi de sâmbătă) a trimis contestația asupra deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 311 din 20 decembrie 2017 prin poșta electronică Serviciului Fiscal de Stat (mail@sfs.md) și la 22 ianuarie 2018 (zi de luni), a înregistrat suplimentar contestația prin cancelaria Serviciul Fiscal de Stat.

La 25 ianuarie 2018, reclamanta a înaintat Serviciului Fiscal de Stat o cerere cu solicitarea de neadmitere de către Serviciul Fiscal de Stat a acțiunilor cu privire la suspendarea operațiunilor la conturile bancare ale contribuabilului SRL „Ecaterina-Prim", pentru a avea posibilitatea de a activa și a recupera statului impozitele, taxele alte plăți care vor fi constatate de către instanțele judecătorești precum și suspendarea de către Serviciul Fiscal de Stat a executării silite a obligațiilor fiscale conform deciziei nr. 311 din 20 decembrie 2017 asupra cazului de încălcare a legislației fiscale comisă de către SRL „Ecaterina-Prim", pentru a nu bloca activitatea întreprinderii și a oferi posibilitatea contribuabilului de a activa și a recupera statului impozitele, taxele alte plăți care vor fi constatate de către instanțele judecătorești.

Potrivit cererii de chemare în judecată, la 15 februarie 2018, reclamanta a recepționat răspunsul Serviciului Fiscal de Stat cu nr. 26/2-10/3-19/898 din 09 februarie 2018 la cererea din 25 ianuarie 2018, potrivit căruia, ultimul invocă că în conformitate cu art. 206 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, executarea silită a obligației fiscale este imposibilă dacă există act judecătoresc ce suspendă executarea deciziei Serviciului Fiscal de Stat asupra cazului de încălcare fiscală sau de executare silită -pe perioada valabilității actului de suspendare. Dat fiind faptul că asemenea acte nu au fost prezentate, Serviciul Fiscal de Stat nu are temei de a suspenda procedura de executare silită a obligației fiscale.

S-a menționat că în actul de control nr. 5-659562 din 24 noiembrie 2017, prelungit pe formularul nr. 5-659563 și nr. 5-659564, care a stat la baza deciziei nr. 311 din 20 decembrie 2017, emise de Serviciul Fiscal de Stat, se menționează faptul că controlul fiscal a fost efectuat în baza deciziei privind inițierea controlului fiscal nr. 79 din 10 noiembrie 2017. Totodată, citația pentru prezentarea documentelor la control seria D nr. 175245 este datată cu 23 octombrie 2017, prin care întreprinderea reclamantă urma să prezinte documentele de evidență pentru efectuarea controlului fiscal la data de 27 octombrie 2017.

Reclamanta a atras atenția asupra faptului că în actul de control nr. 5-659562 din 24 noiembrie 2017, la compartimentul g) Evidenta si utilizarea blanchetelor de strictă evidență, a fost indicat faptul că: „Blanchetele de strictă evidență se utilizează în conformitate cu Instrucțiunea privind modul de evidență, eliberare,

păstrare și utilizare a formelor tipice ale documentelor de strictă evidență, adoptată prin Hotărârea Guvernului RM nr. 294 din 17.03.1998 privind executarea Decretului Președintelui RM nr. 406-11 din 23.12.1997. Reieșind din cele menționate, nu este clar din care considerente au fost efectuate constatările indicate în pct. 2 al părții constatatoare a deciziei nr. 311 din 20 decembrie 2007 și, respectiv, aplicarea sancțiunii în mărime de 5000 lei conform prevederilor art. 253 alin. (1) al Codului fiscal nu are temei legal.

Astfel, reclamanta a indicat faptul că potrivit prevederilor art. 216 al Codului fiscal, în cazul în care contribuabilul sau o altă persoană supusă controlului nu dispune de sediu sau de oficiu ori sediul lui se află la domiciliu, în alte cazuri când nu există condiții adecvate de lucru, controlul fiscal menționat se efectuează la oficiul organului care exercită controlul fiscal, cu respectarea tuturor prevederilor art. 145 alin. (2)-(6), inclusiv cu întocmirea obligatorie a unui act de ridicare de la contribuabil a documentelor necesare. Astfel, în actul de control nr. 5-659562 din 24 noiembrie 2017 nu este indicat locul efectuării controlului, iar actul de ridicare a documentelor nu a fost întocmit. Din această cauză, nu este clar în baza căror documente au fost efectuate calculele respective, ceea ce contravine prevederilor art. 216 pct. 6 al Codului fiscal.

În actul de control nr. 5-659562 din 24 noiembrie 2017 a fost indicat faptul că perioada supusă controlului este 01.01.2013 - 30.09.2017. Astfel, în urma verificării impozitului pe venit reținut din salariu, s-a stabilit că în perioada 01.01.2013 -30.06.2017, încălcări nu au fost depistate. Efectuând controlul impozitului pe venit reținut la sursa de plată din sursele de venit altele decât salariu, s-a stabilit că în perioada 01.01.2013 - 30.09.2017 încălcări nu au fost depistate. La verificarea impozitului pe venit provenit din activitatea operațională pentru perioada supusă controlului, încălcări nu au fost depistate. Efectuând controlul corectitudinii calculării impozitului pe venit provenit din activitatea de întreprinzător pentru perioada 2013 – 2016, s-a stabilit că în 2013, 2015 și 2016 încălcări nu au fost depistate, iar pentru 2014 au fost depistate careva încălcări care nu au generat obligații față de buget. La verificarea corectitudini calculării, declarării și achitării taxei pe valoarea adăugată pentru perioada 01.05.2013 - 30.06.2017, nu au fost depistate încălcări. În urma verificării taxei pentru unitățile comerciale și/sau de prestări servicii, pentru perioada supusă controlului nu au fost depistate încălcări. La verificarea contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii pentru perioada 01.01.2013 - 30.06.2017, încălcări nu au fost depistate.

Astfel, reieșind din cele menționate și din constatările efectuate în actul de control, reclamanta a susținut că în perioada supusă controlului a ținut evidența contabilă și a prezentat documentele necesare la control, fapte care au servit ca bază pentru efectuarea controlului. Totodată, nu este clar din care considerente în perioada în care au fost efectuate lucrări de reparație și confecționarea mobilierului

la subdiviziunea reclamantei, evidența contabilă a dispărut. Adică, calcularea obligațiilor fiscale prin metode și surse indirecte în baza prevederilor art. 189 al Codului fiscal nu are bază legală și nu poate fi dovedită de către inspectorii care au efectuat controlul. Astfel, aplicarea sancțiunii în mărime de 50000 lei în baza art. 257 alin. (1) al Codului fiscal, nu are temei legal.

Suplimentar, reclamanta a atras atenția asupra faptului că în actul de control nr. 5-659562 din 24 noiembrie 2017 a fost indicat faptul că de către Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale au fost prezentate o parte din documentele ridicate în cadrul percheziției. Cu privire la acest aspect, reclamanta a menționat că aceste materiale nu au fost prezentate conducătorului întreprinderii și nici contabilului, mai mult ca atât ele nu au fost anexate la actul de control, astfel nu este posibil de a verifica corectitudinea și apartenența acestora, astfel, reiese că utilizarea informațiilor care nu întrunesc cerințele legislației, prezentate de către Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, pentru determinarea obligațiilor fiscale contravine legislației în vigoare.

Mai mult, în pct. 1 al Deciziei se menționează faptul că reclamanta a încălcat legislația prin efectuarea decontărilor bănești în numerar fără utilizarea MCC. Ca bază pentru această mențiune au servit rezultatele controlului (act de control nr. 5-659562 din 24 noiembrie 2017), și anume în act s-a indicat faptul că „contribuabilul a încălcat prevederile legale prin încasarea mijloacelor bănești în numerar fără a dispune de MCC înregistrat la SFS, fapt confirmat prin informația prezentată de către organele de drept, ce conține date despre mijloace bănești încasate din activitatea de întreprinzător pentru fiecare zi în perioada iulie-septembrie 2017 de către SRL „Ecaterina-Prim” în subdiviziunea - cafenea „Tractir La Grătar”, amplasată pe adresa mun. Chișinău, bd. Decebal, nr. 20.

Reclamanta a menționat că în același act de control s-a indicat că întreprinderea a primit notificarea nr. 47645 și 47643 din 18 iulie 2017, MCC a fost înregistrată la organul fiscal la 09 octombrie 2017 și activitatea a fost începută doar la data respectivă. Conform contractelor încheiate în subdiviziunea reclamantei amplasată pe adresa mun. Chișinău, bd. Decebal, 20, au fost efectuate lucrări de reparație și confecționare a mobilierului, fapt confirmat prin actele de primire predare din 24 septembrie 2017. Până la momentul începerii activității (09 octombrie 2017) în această subdiviziune au fost efectuate câteva aniversări în regim de testare, la care a participat conducerea întreprinderii, rudele și prietenii acestora, cu scopul depistării tuturor neajunsurilor și plusurilor. Respectiv, pentru aceste aniversări nu au fost efectuate achitări de mijloace bănești. Astfel, constatările efectuate de către colaboratorii Serviciului Fiscal de Stat nu au temei legal și nu pot fi considerate ca dovada a încălcării legislației.

Conform pct. 5 al deciziei, reclamantei i se încriminează încălcarea prevederilor art. 88 și art. 92 ale Codului fiscal prin necalcularea și neachitarea impozitului pe venit aferent plăților salariale în sumă de 12997 lei în perioada iulie - septembrie 2017. Mai mult ca atât, în actul de control nr. 5-659562 din 24 noiembrie 2017 se menționează că în cadrul controlului a fost luate ca bază pentru estimarea fondului de retribuire a muncii materialele prezentate de către Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale și fără repartizare pe persoane din cauza lipsei datelor de identificare a persoanelor angajate.

Reclamanta a precizat că, respectând normele stabilite de Codul muncii, a încheiat contracte individuale de muncă cu persoanele, care conform ordinelor au fost angajate la întreprindere. Totodată, în perioada iulie-septembrie 2017, reclamanta nu a avut activitate din cauza că în local a fost efectuată reparația.

În conformitate cu prevederile art. 88 alin. (1) al Codului fiscal, fiecare angajator care plătește lucrătorului salariu (inclusiv primele și facilitățile acordate) este obligat să calculeze, ținând cont de scutirile solicitate de angajat și de deduceri, și să rețină din aceste plăți un impozit, determinat conform modului stabilit de Guvern. Iar conform art. 92 alin. (1) al Codului fiscal, impozitul reținut conform art. 88-91 se achită la buget către persoana care a efectuat reținerea până la data de 25 a lunii următoare lunii în care au fost efectuate plățile. Astfel, obligația de a reține și de a transfera la buget impozitul pe venit din plățile salariale apare în cazul achitării salariilor angajaților. La rândul său, SRL „Ecaterina-Prim” nu a achitat salariile angajaților calculate pentru perioada iulie-septembrie 2017, respectiv obligația de a calcula și a achita impozitul pe venit aferent plăților salariale nu a apărut. Reieșind din cele menționate, reclamanta consideră că pct. 5 al deciziei nu au baza legală și documentară.

În pct. 9 al deciziei se menționează faptul că reclamanta a încălcat prevederile art. 20, 21 și 22 ale Legii privind sistemul public de asigurări sociale nr. 489 din 08.07.1999 și art. 10 al Legii bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2017, prin eschivarea de la calcul și plata contribuțiilor de asigurări sociale de stat pentru perioada iulie-septembrie 2017.

Reclamanta a menționat că în conformitate cu evidența contabilă și documentele primare ale întreprinderii (confirmate de persoanele responsabile), în perioada iulie-septembrie 2017, SRL „Ecaterina-Prim” nu a activat și nu a achitat salariile.

În pct. 10 al deciziei se menționează faptul că SRL „Ecaterina-Prim” s-a eschivat de la calculul și de la plata a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală în suma de 18670 lei, aferente plăților salariilor achitate în perioada iulie-septembrie 2017. Totodată, în conformitate cu prevederile art.12 al Legii cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de

asistență medicală nr. 1593-XV din 26.12.2002, categoriile de plătitori, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare, inclusiv cele finanțate din bugetul public național, precum și Compania Națională de Asigurări în Medicină, sunt obligate, concomitent cu plata salariilor și altor recompense, să vireze la contul Companiei Naționale de Asigurări în Medicină primele de asigurare obligatorie de asistență medicală în volum deplin, calculate în conformitate cu prezenta lege.

Partea reclamantă a reținut și prevederile art. 20 al Legii menționate, care indică că categoriile de plătitori cărora, în temeiul prezentei legi, prima li se calculează în calitate de contribuție procentuală la salariu și la alte recompense, achită primele de asigurare obligatorie de asistență medicală odată cu plata salariilor și altor recompense.

La rândul său SRL „Ecaterina-Prim" nu a achitat salariile angajaților pentru perioada iulie-septembrie 2017, respectiv obligația de a calcula și a achita primele de asigurare obligatorie de asistență medicală nu a apărut.

În pct. 7 al deciziei se menționează faptul că întreprinderea reclamantă a încălcat prevederile art. 8 alin. (2) lit. d) și art. 108 alin. (1) ale Codului fiscal prin diminuarea TVA pentru perioada iulie-septembrie 2017 în sumă de 674653 lei, ca rezultat a nereflectării integrale a veniturilor obținute în perioada iulie-septembrie 2017, în rezultatul prestării serviciilor de alimentație publică, în lipsa mașinii de casă și control.

Potrivit reclamantei, întreprinderea a fost înregistrată ca subiect al impunerii cu TVA la data de 01 mai 2015. Cum a fost menționat în decizia contestată, SRL „Ecaterina-Prim" oferă servicii de alimentație publică, cu achitarea acestor servicii în numerar. Pentru achitarea în numerar, conform legislației în vigoare, reclamanta a înregistrat la Serviciul Fiscal de Stat mașina de casă și control la data de 09 octombrie 2017, fapt confirmat în actul de control nr. 5-659562 din 24 noiembrie 2017. Totodată, în perioada iulie-septembrie 2017, reclamanta nu a activat din cauza că în localul amplasat pe adresa mun. Chișinău, bd. Decebal, 20, a fost efectuată reparația și confecționarea mobilierului s-a terminat la data de 24 septembrie 2017. Reieșind din cele menționate, în opinia reclamantei, pct.7 al deciziei nu are bază legală si documentară.

Totodată, în pct. 8 al deciziei se menționează faptul că întreprinderea reclamantă a diminuat taxa pentru amenajarea teritoriului pentru tr. III al anului 2017 cu 560 lei, din cauza nereflectării în evidență contabilă a 29 de persoane. Respectiv, reclamanta a reiterat faptul că în perioada iulie-septembrie 2017 (tr. III) întreprinderea nu a activat, respectiv nu a avut persoane angajate.

Prin contestația din 20 ianuarie 2018, reclamanta a solicitat invitarea reprezentanților SRL „Ecaterina-Prim" pentru a da explicații și a depune

documente confirmative necesare, care vor justifica ilegalitatea deciziei adoptate, însă pârâtul nu a dat curs acestei solicitări.

Reieșind din cele expuse, SRL „Ecaterina-Prim” a solicitat admiterea acțiunii și anularea deciziei nr. 311 din 20 decembrie 2017.

Obiecțiile pârâtului:

La 04 aprilie 2018, Serviciul Fiscal de Stat a depus referință asupra cererii de chemare în judecată, prin care a solicitat respingerea acțiunii înaintată de către SRL „Ecaterina-Prim” ca fiind neîntemeiată.

În susținerea poziției sale, autoritatea publică pârâtă a specificat că, potrivit deciziei nr. 311 din 20 decembrie 2017, reclamantei i s-au calculat suplimentar spre plată la buget prin metode și din surse indirecte, impozit pe venit din salariu în sumă de 12997 lei, TVA în sumă de 72476 lei, taxa pentru amenajarea teritoriului în sumă de 560 lei, contribuții de asigurări sociale de stat obligatorii în sumă de 47713 lei, contribuții individuale de asigurări sociale de stat obligatorii în sumă de 12447 lei, prime de asigurare obligatorie de asistență medicală, majorare de întârziere în sumă totală de 9089 lei și s-a aplicat amendă în sumă totală de 242126 lei, totodată fiind micșorate pierderile fiscale pentru perioada fiscală A/2014 cu 39773 lei și suma TVA destinată trecerii în cont cu 37202 lei.

Astfel, reieșind din cererea de chemare în judecată, reclamantei nu-i este clar din ce considerente s-a stabilit încălcarea art. 8 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal și aplicarea amenzii în mărime de 5000 lei, conform art. 253 alin. (1) din Codul fiscal (pct. 8).

Cu referire la acest fapt, pârâtul a menționat că, potrivit prevederilor art. 8 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, contribuabilul este obligat în caz de control al respectării legislației fiscale, să prezinte, la prima cerere, persoanelor cu funcții de răspundere ale organelor cu atribuții de administrare fiscală documentele de evidentă, dările de seamă fiscale și alte documente și informații privind desfășurarea activității de întreprinzător, calcularea și achitarea la buget a impozitelor și taxelor și acordarea facilităților, să permită accesul, în cazul ținerii evidenței computerizate, la sistemul electronic de contabilitate, iar lit. e) prevede că, contribuabilul este obligat să achite la buget, la timp și integral sumele calculate ale impozitelor și taxelor, asigurând exactitatea și veridicitatea dărilor de seamă fiscale prezentate.

În urma controlului efectuat la SRL „Ecaterina-Prim”, s-a stabilit neprezentarea de date, informații și documente, necesare SFS asupra problemelor ce apar în timpul controlului, și anume: a documentelor cu regim special, registrele MCC pentru anii 2016-2017 și a benzilor de control al MCC pentru perioadele anilor 2013-2017, astfel, fiind încălcate prevederile art. 8 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal.

Respectiv, entității i-a fost aplicată amendă în mărime de 5000 lei, în corespundere cu prevederile art. 253 alin. (1) din Codul fiscal.

Reclamanta a indicat că în actul de control efectuat la 24 noiembrie 2017 nu s-a menționat locul efectuării controlului fiscal și nu a fost întocmit un act de ridicare a documentelor, prin urmare nu este clar în baza căror documente au fost efectuate calculele respective (pct. 9).

Asupra acestui fapt, autoritatea publică pârâtă a reiterat că drept temei al prezentului control au servit: documentele prezentate de către contribuabil, informații prezentate de către PCCOCS, cât și datele din baza informațională a SFS, cu acordul și cu participarea conducătorului întreprinderii dna Enciu Liliana.

Cu privire la argumentul reclamantei că neîntemeiat a fost aplicată amenda în mărime de 50 000 lei, conform art. 257 alin. (1) din Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat a menționat că, potrivit art. 257 alin. (5) din Codul fiscal, neasigurarea păstrării dărilor de seamă fiscale și/sau a documentelor de evidență și/sau a benzilor de control (benzilor de control pe suport electronic specializat) și/sau lipsa totală ori parțială a contabilității, ceea ce face imposibilă efectuarea controlului fiscal, se sancționează cu amendă de 50 000 de lei, cu calcularea impozitelor și taxelor respective conform art. 189 alin. (2) din Codul fiscal.

În acest sens, în cadrul controlului fiscal au fost verificate documente și informațiile prin care s-a depistat faptul neasigurării păstrării benzilor de control al MCC pentru perioada anilor 2013-2017, registrelor MCC pentru anul 2016-2017 de la subdiviziunile terasele de vară și nereflectarea deplină în evidența contabilă a datelor privind veniturile obținute din activitatea de bază a întreprinderii, suma plăților aferente remunerării muncii persoanelor care au activat din numele si în beneficiul contribuabilului. Prin urmare, reclamanta a fost în imposibilitate să prezinte în cadrul controlului fiscal informațiile solicitate.

Mai mult, reclamanta a menționat că potrivit contractelor încheiate, la subdiviziunea amplasată pe adresa: mun. Chișinău, str. Decebal, nr. 20, au fost efectuate lucrări de reparație și confecționare a mobilierului, iar până la inițierea desfășurării activității de întreprinzător la subdiviziunea respectivă s-au efectuat câteva aniversări în regim de testare, respectiv pentru aceste aniversări nu s-au efectuat achitări de mijloace bănești, prin urmare SFS nu a avut drept temei pentru aplicarea amenzii prevăzute la art. 254 alin. (1) din Codul fiscal.

Referitor la aceste afirmații, Serviciul Fiscal de Stat a menționat că au fost încălcate prevederile art. 8 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal din 24.04.1997 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova din 08.02.2007), care prevede că, „contribuabilul este obligat ..., să efectueze încasările bănești în numerar prin intermediul dispozitivelor și sistemelor pentru înregistrarea operațiunilor cu numerar, respectând reglementările aprobate de Guvern, inclusiv Lista genurilor de activitate al căror specific permite efectuarea încasărilor bănești

în numerar fără aplicarea mașinilor de casă și de control”, prin încasarea mijloacelor bănești în numerar fără a dispune de MCC înregistrat la SFS, fapt confirmat prin informația prezentată de către organele de drept ce conține date despre mijloacele bănești încasate din activitatea de întreprinzător pentru fiecare zi în perioada iulie - septembrie 2017, la subdiviziunea - cafenea „Tractir La Gratar”, amplasată pe adresa: mun. Chișinău, bd. Decebal, 20.

În partea ce ține de afirmațiile precum că la subdiviziunea SRL „Ecaterina-Prim” amplasată pe adresa mun. Chișinău, bd. Decebal, 20, s-au efectuat lucrări de reparație, iar până la începerea activității subdiviziunii respective au fost efectuate aniversări în regim de testare, pentru care nu s-au efectuat achitări, pârâtul a subliniat că acestea sunt declarative și nu sunt însoțite de suport juridic, or reclamanta nu a prezentat probe prin care se atestă faptul că această subdiviziune și-a suspendat activitatea.

Este de remarcat faptul că potrivit art. 161 alin. (8) din Codul fiscal, la adoptarea deciziei despre schimbarea sediului și/sau despre constituirea subdiviziunii, contribuabilul, în termen de 60 de zile de la data dobândirii dreptului de proprietate (posesie, locațiune), informează Serviciul Fiscal de Stat despre schimbarea sediului său și/sau prezintă informațiile inițiale, iar ulterior informează despre modificările cu privire la sediul subdiviziunii sale, precum și despre sistarea temporară a activității subdiviziunii.

Reclamanta a menționat că, în perioada iulie-septembrie 2017, întreprinderea nu a desfășurat activitate economică din cauză că în local a fost efectuată reparație, respectiv, nu au fost achitate salariile lucrătorilor, din care ar rezulta obligații de a calcula și a achita impozit pe venit aferent plăților salariale, contribuții de asigurări sociale de stat.

În acest sens pârâtul a reiterat faptul că activitatea subdiviziunii respective nu a fost sistată în conformitate cu legislația în vigoare, mai mult ca atât, SFS a anexat la materialele cauzei probe care dovedesc faptul că subdiviziunea întreprinderii a activat și a încasat venituri. Astfel, pentru lunile iulie-septembrie 2017, conform datelor privind plățile salariale achitate de către agentul economic chelnerilor, bucătarilor, administratorilor, casierului, personalului tehnic, etc. (persoane care activau la cafenea „Tractir La Gratar”, amplasată pe adresa mun. Chișinău, bd. Decebal, 20), prezentate de către organul de urmărire penală, s-au stabilit următoarele: - nereflectarea în evidența contabilă a fondului de retribuire a muncii pentru perioada iulie-septembrie 2017 în sumă de 172670 lei (salariul net) pentru 29 persoane (în mediu pe lună), prin faptul că persoanele nu au fost angajate legal conform prevederilor legislației în vigoare.

Totodată, reieșind din salariul net, s-a calculat salariul brut în sumă de 207449 lei, fără a fi repartizat pe persoane separat, din motivul lipsei datelor de identitate a persoanelor ce activau la entitate.

Prin urmare, s-a determinat baza impozabilă pentru impozitul pe venit din salariu, reieșind din prevederile art. 15 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, și anume, aplicarea cotei de 7% din suma venitului îndreptat spre achitare în adresa persoanelor antrenate în activitatea întreprinderii, constatate în cadrul controlului.

Astfel, s-a constatat încălcarea prevederilor art. 88 alin. (1) din Codul fiscal, care stipulează că „ ...fiecare angajator care plătește lucrătorului salariu (inclusiv primele și facilitățile acordate) este obligat să calculeze, ținând cont de scutirile solicitate de angajat și de deduceri, și să rețină din aceste plăți un impozit, determinat conform modului stabilit de Guvern”; art. 92 alin. (1) din Codul fiscal, care stipulează că, „ ...impozitul reținut conform art. 88-91 se achită la buget de către persoana care a efectuat reținerea până la data de 25 a lunii următoare lunii în care au fost efectuate plățile”, prin necalcularea, nedeclararea și neachitarea impozitului pe venit aferent plăților salariale pentru lunile iulie - septembrie 2017, în suma totală de 12997 lei, inclusiv: luna iulie - 1216 lei, august - 7023 lei și septembrie - 4758 lei. Concomitent, au fost încălcate prevederile art. 8 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, Hotărârii Guvernului nr. 697 din 22.08.2014 „pentru aprobarea Regulamentului cu privire la reținerea impozitului pe venit din salariu și din alte plăți efectuate de către patron în folosul angajatului și a formularelor ce atestă reținerea impozitului pe venit la sursa de plată”, prin neprezentarea dărilor de seamă privind suma venitului achitat și impozitul pe venit reținut din acesta (Forma IRV14) pentru lunile iulie-septembrie 2017, fapt care a generat apariția obligației fiscale față de buget (3 cazuri).

Totodată, au fost încălcate prevederile art. 8 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal, care stipulează că „contribuabilul este obligat să prezinte informații veridice despre veniturile rezultate din orice activitate de întreprinzător, precum și despre alte obiecte ale impunerii... să achite la buget, la timp și integral, ținând cont de prevederile art. 1 alin. (5), sumele calculate ale impozitelor și taxelor, asigurând exactitatea și veridicitatea dărilor de seamă fiscale prezentate”, art. 24 alin. (1) din Codul fiscal, care prevede că „se permite deducerea cheltuielilor ordinare și necesare, achitate sau suportate de contribuabil pe parcursul perioadei fiscale, exclusiv în cadrul activității de întreprinzător”, prin majorarea neîntemeiată a sumei cheltuielilor declarate pentru anul 2014 cu 39773 lei, comparativ cu datele din evidența contabilă, fapt care a dus la majorarea pierderilor fiscale pentru anul 2014 cu aceeași sumă. Concomitent, au fost încălcate prevederile art. 8 alin. (2) lit. c), art. 83 alin. (4) din Codul fiscal, Hotărârii Guvernului nr. 596 din 13.08.2012 „privind declarația cu privire la impozitul pe venit”, prin prezentarea declarației cu privire la impozitul pe venit (Forma VEN12) pentru anul 2014, care conține informații neautentice, fapt care nu a generat apariția obligației suplimentare față de buget.

Mai mult, contrar prevederilor art. 20, 21, 22 din Legea privind sistemul public de asigurări sociale nr. 489 din 08.07.1999, care reglementează modul de calcul și plată a contribuției de asigurări sociale, baza de calcul a contribuției individuale de asigurări sociale pentru asigurați și baza lunară de calcul a contribuției de asigurări sociale datorate de angajatori, contribuabilul s-a eschivat de la calcul și plata contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii datorate de angajator în sumă totală de 47713 lei (iulie - 4462 lei, august - 25783 lei, septembrie - 17468 lei) și contribuțiilor individuale de asigurări sociale de stat obligatorii în sumă totală de 12447 lei (iulie - 1164 lei, august - 6726 lei, septembrie - 4557 lei), din cauza nereflectării în evidența contabilă a fondului de retribuire a muncii pentru perioada iulie-septembrie 2017 în sumă de 207449 lei pentru 29 persoane (în mediu pe lună), prin faptul că persoanele nu au fost angajate legal conform prevederilor legislației în vigoare (descrise la punctul 5 din decizie).

Contrar prevederilor art. 6, 12 din Legea nr. 1593-XV din 26.12.2002 „cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală", care stipulează că: „primele de asigurare obligatorie de asistență medicală pentru categoriile de plătitori prevăzute la anexa nr. 1 se calculează în funcție de contribuția procentuală la salariu și la alte recompense, până la deducerea (reținerea) impozitelor și altor plăți obligatorii stabilite de legislație", „categoriile de plătitori prevăzute la pct. 1 și 3 din anexa nr. 1, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare, inclusiv cele finanțate din bugetul public național, precum și Compania Națională de Asigurări în Medicină, sunt obligate, concomitent cu plata salariilor și altor recompense, să vireze la contul Companiei Naționale de Asigurări în Medicină primele de asigurare obligatorie de asistență medicală în volum deplin, calculate în conformitate cu prezenta lege", precum și art. 4 alin. (1) al Legii fondurilor asigurărilor obligatorii de asistență medicală pentru anul 2017 nr. 285 din 16.12.2016, care stipulează că: "prima de asigurare obligatorie de asistență medicală în formă de contribuție procentuală la salariu și la alte recompense, calculată pentru categoriile de plătitori prevăzute în anexa nr. 1 la Legea nr. 1593-XV din 26 decembrie 2002, se stabilește la 9% (câte 4,5% pentru fiecare categorie de plătitori, contribuabilul s-a eschivat de la calcul și plata primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă totală de 18670 lei, din cauza nereflectării în evidența contabilă a fondului de retribuire a muncii pentru perioada iulie - septembrie 2017 în sumă de 207449 lei pentru 29 persoane (în mediu pe lună), prin faptul că persoanele nu au fost angajate legal conform prevederilor legislației în vigoare (descrise la punctul 5 din decizie).

Mai mult ca atât, în corespundere cu prevederile art. 71 alin. (1) din Codul muncii, munca nedeclarată este interzisă, iar alin. (2) prevede că prin muncă nedeclarată se înțelege orice muncă prestată de o persoană fizică pentru și sub

autoritatea unui angajat, or fără a fi respectate prevederile Codului muncii, referitoare la încheierea contractului individual de muncă.

În conformitate cu prevederile art. 10 alin. (8) din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2017, nr. 286 din 16.12.2016, cuantumul contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii se estimează prin metode și din alte surse indirecte, în conformitate cu prevederile Codului fiscal.

De asemenea, reclamanta a mai indicat că în perioada iulie-septembrie 2017 subdiviziunea situată pe adresa mun. Chișinău, bd. Decebal, 20, nu a activat din motiv că a fost efectuată reparație. Respectiv, calcularea și încasarea la buget a sumei de 72476 lei, ca taxă pe valoare adăugată aferentă bugetului diminuată, este ilegală.

În acest sens, pârâtul a indicat că în anul 2017 (lunile iulie-septembrie) au fost constatate venituri din vânzări în sumă totală de 674653 lei, inclusiv: iulie - 58281 lei, august - 368325 lei, septembrie - 248046 lei (stabilite în baza informațiilor prezentate de către organul de urmărire penală), la subdiviziunea - cafenea „Tractir La Grătar", amplasată pe adresa mun. Chișinău, bd. Decebal, 20, care n-au fost reflectate în evidenta contabilă, n-au fost înregistrate prin intermediul MCC, din cauza lipsei acestea.

Astfel, s-a constatat încălcarea prevederilor art. 95 alin. (1) din Codul fiscal, care stipulează că „obiectul impozabil constituie livrarea mărfurilor, serviciilor de către subiecții impozabili, reprezentând rezultatul activității lor de întreprinzător în Republica Moldova...", art. 97 alin. (1) din Codul fiscal, care stipulează că „valoarea impozabilă a livrării impozabile, reprezintă valoarea livrării achitate sau care urmează a fi achitată (fără TVA)", art. 101 alin. (1) din Codul fiscal, care stipulează că „subiecții impozabili stipulați la art. 94 lit. a) sunt obligați să declare, conform art. 115, și să achite la buget pentru fiecare perioadă fiscală, stabilită conform art. 114, suma TVA, care se determină ca diferență dintre sumele TVA achitate sau ce urmează a fi achitate de către cumpărători (beneficiari) pentru mărfurile, serviciile livrate lor și sumele TVA achitate sau ce urmează a fi achitate furnizorilor la momentul procurării valorilor materiale, serviciilor (inclusiv TVA la valorile materiale importate) folosite pentru desfășurarea activității de întreprinzător în perioada fiscală respectivă, ținându-se cont de dreptul de trecere în cont conform art. 102" și alin. (2), care stipulează că „dacă suma TVA achitată sau ce urmează a fi achitată furnizorului la procurarea valorilor materiale, serviciilor depășește suma TVA primită sau care urmează să fie primită de la cumpărători (beneficiari) pentru mărfurile, serviciile livrate, diferența se reportează în următoarea perioadă fiscală și devine o parte a sumei TVA ce urmează a fi achitată pe valorile materiale, serviciile procurate în această perioadă cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (3), (5) și (6)", și art. 115 alin. (1) din Codul fiscal, care

stipulează că, fiecare subiect impozabil, specificat la art. 94 lit. a) și/sau lit. c), este obligat să prezinte declarația privind TVA pentru fiecare perioadă fiscală.

Declarația se întocmește pe un formular oficial, care este prezentat la Serviciul Fiscal de Stat nu mai târziu de data de 25 a lunii care urmează după încheierea perioadei fiscale", prin comiterea următoarelor încălcări: - diminuarea taxei pe valoarea adăugată aferentă livrărilor cu 112442 lei în rezultatul nereflectării în evidența contabilă, respectiv în dările de seamă, a livrărilor impozabile efectuate în lunile iulie - septembrie 2017, inclusiv: iulie - 9714 lei, august - 61387 lei, septembrie - 41341 lei; - majorarea sumei TVA destinată trecerii în cont din perioada precedentă cu 2764 lei în luna decembrie 2016.

Potrivit pârâtului, încălcările descrise au dus la diminuarea sumei TVA aferentă bugetului cu 72476 lei pentru lunile august - septembrie 2017, inclusiv: august - 34233 lei, septembrie - 38243 lei și majorarea sumei TVA destinată trecerii în cont pentru perioada ulterioară cu 37202 lei, care la 30 septembrie 2017 a constituit zero lei. Mai mult ca atât, au fost încălcate prevederile art. 8 alin. (2) lit. c), art. 115 alin. (1) din Codul fiscal, Ordinului IFPS nr. 1164 din 25.10.2012 „Cu privire la aprobarea formularului declarației privind TVA și a modului de completare a Declarației privind TVA", prin prezentarea declarației privind TVA (forma TVA 12) pentru lunile decembrie 2016, iulie-septembrie 2017, care conțin informații neautentice, fapt care a generat obligații suplimentare față de buget pentru lunile august-septembrie 2017 (2 cazuri).

Cu referire la argumentul reclamantei potrivit căruia, din motiv că subdiviziunea nu a activat în perioada iulie - septembrie 2017, calcularea și încasarea la buget a taxei pentru amenajarea teritoriului diminuată, este contrară legii, autoritatea publică pârâtă a remarcat că, în urma controlului efectuat s-a stabilit încălcarea prevederilor art. 8 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, art. 291 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, care stipulează că „obiect al impunerii constituie... la taxa pentru amenajarea teritoriului — salariații și/sau fondatorii întreprinderilor care nu sunt incluși în efectivul trimestrial de salariați, precum și persoanele ce desfășoară activitate profesională în sectorul justiției", art. 292 alin. (1) din Codul fiscal, care reglementează termenele de plată a taxelor locale, de prezentare a dărilor de seamă fiscale privind taxele locale, art. 293 alin. (1) din Codul fiscal, care stipulează modul de calculare a taxelor, prin diminuarea taxei pentru amenajarea teritoriului pentru tr. III anul 2017 cu 560 lei, cauzată de nereflectarea în evidența contabilă a fondului de retribuire a muncii pentru perioada iulie-septembrie 2017 în sumă de 207449 lei pentru 29 persoane (în mediu pe lună), prin faptul că persoanele nu au fost angajate legal conform prevederilor legislației în vigoare (descrise la punctul 5 din decizie).

Concomitent, au fost încălcate prevederile art. 8 alin. 2, lit. d), din Codul fiscal, Ordinului IFPS nr. 1603 din 20.12.2012 „Privind aprobarea formularelor

tipizate ale dării de seamă pe taxele locale (Forma TL 13) și a Instrucțiunii privind modul de întocmire și prezentare a acesteia”, prin prezentarea dării de seamă pe taxele locale (Forma TL13) pentru tr. III anul 2017, care conține informații neautentice, fapt care a condiționat apariția obligației suplimentare față de buget în sumă ce nu depășește 1000 lei.

Referitor la argumentele reclamantei precum că subdiviziunea respectivă nu a activat în perioada iulie - septembrie 2017, SFS s-a expus anterior la acest argument. Totodată, a considerat necesar de menționat că s-a stabilit încălcarea prevederilor art. 10 alin. (5) din Legea nr. 845-XII din 03.01.1992 „cu privire la antreprenoriat și întreprinderi”, art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 764 din 25.11.1992 „privind aprobarea Normelor pentru efectuarea operațiunilor de casă în economia națională a Republicii Moldova”, prin efectuarea decontărilor în numerar, cu depășirea limitei stabilite de 100 mii lei lunar, în sumă totală de 13962,75 lei.

În concluzie, pârâtul a constatat că argumentele reclamantei nu au suport material, bazându-se doar pe afirmații declarative privind ilegalitatea deciziei contestate. Mai mult, reclamanta indică că organul fiscal nu are dovezi privind expunerea concluziei potrivit căruia evidența contabilă este neconformă, or contribuabilul până la momentul dat nu a prezentat dovezi care ar elucida acest fapt, acesta aflându-se în imposibilitate să le prezinte, iar referitor la faptul că subdiviziunea SRL „Ecaterina- Prim” - cafenea „Tractir La Grătar”, situată pe adresa mun. Chișinău, bd Decebal, 20, nu a activat în perioada iulie - septembrie 2017 din motiv că s-a efectuat reparație, a menționat că activitatea acesteia nu a fost sistată conform Codului fiscal, iar datele ridicate de către organele de drept dovedesc faptul că în această perioadă subdiviziunea respectivă a activat și a încasat venituri.

În temeiul celor expuse, Serviciul Fiscal de Stat a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată privind anularea deciziei nr. 311 din 20 decembrie 2017, ca fiind neîntemeiată.

În ședințele de judecată, reprezentanții reclamantei, avocații Igor Selchin și Marin Sardari, au susținut în fapt și drept cererea de chemare în judecată, solicitând admiterea integrală a acțiunii în contencios administrativ.

Ulterior, s-a constatat faptul că prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 14 martie 2025 nr. 2i-91/2023, 2-23024494-12-2i-16022023, s-a constatat insolvabilitatea debitorului şi s-a intentat proces de insolvabilitate, cu inițierea procedurii simplificate a falimentului față de SRL „Ecaterina-Prim”, IDNO: 1012600014504, cu sediul: MD-4839, str. Tineretului, 27, s. Stăuceni, mun. Chișinău, Republica Moldova. S-a ridicat dreptul de administrare a organelor de conducere a SRL „Ecaterina-Prim” și s-a desemnat în calitate de lichidator,

administratorul autorizat Verdeș Alexandru, deținătorul Autorizație nr. 88 din 14.01.2015, eliberată de Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

Reieșind din cele constatate, în cadrul ședinței de judecată din 01 octombrie 2025, prin încheiere protocolară s-a dispus reluarea examinării cauzei având în vedere faptul că, începând cu 14 martie 2025 avocații Igor Selchin și Marin Sardari nu mai dețin împuterniciri în vederea reprezentării SRL „Ecaterina-Prim" în instanța de judecată, or mandatele acestora au fost semnate de administratorul întreprinderii Enciu Liliana.

Respectiv, prin notificarea din 03 octombrie 2025, administratorului autorizat Alexandru Verdeș i-a fost adusă la cunoștință informația despre existența în procedura instanței de judecată a prezentei cauze. Totodată, i-a fost comunicat că, în cazul imposibilității prezentării în următoarea ședință de judecată, urmează să desemneze un reprezentat căruia sa-i confirme împuternicirile prin actele corespunzătoare prevăzute de lege (f.d. 87-88, vol. III).

La 11 decembrie 2025, administratorul autorizat Alexandru Verdeș a expediat în adresa instanței o cerere, prin care a informat instanța că „*în cadrul procesului de insolvabilitate, Serviciul Fiscal de Stat a înaintat o cerere de validare prin care a solicitat validarea sumei de 165190,95 lei în rangul III şi a sumei de 308527,71 lei în rangul VI. Drept temei a invocat existența restanțelor stabilite prin decizia asupra cazului de încălcare a legislației nr. 311 din 20.12.2017 și contului curent generalizat din 14.03.2025. Consecutiv, în ședința de validare sumelor menționate au fost validate, prin cosemnarea lor de către judecător, iar contestații nu au fost înaintate de reprezentații SRL „Ecaterina-Prim". Iar cu titlu de probă înaintăm instanței copia tabelului definitiv al creanțelor creditorilor față de patrimoniul debitorului din 15.05.2025.*

Se reține că potrivit prevederilor art. 143 alin. (8) al Legii insolvabilității, „Consemnarea judecătorului în tabelul definitiv consolidat al creanţelor are efectul unei hotărâri judecătoreşti definitive şi irevocabile pentru toate creanţele validate, conform valorii şi rangului lor, precum şi pentru debitor, administrator/ lichidator şi pentru toţi creditorii chirografari şi creditorii garantaţi.

Potrivit prevederilor art. 75 alin. 1, lit. a) ai Legii insolvabilității, din momentul intentării procedurii de insolvabilitate activitatea organelor de conducere ale debitorului se suspendă.

Iar potrivit prevederilor art. 88 alin. (4) a Legii insolvabilității prevede că: „după ridicarea dreptului de administrare, debitorul este reprezentat de administratorul insolvabilităţii/lichidator, care îi conduce şi activitatea comercială, iar mandatul reprezentantului debitorului va fi redus la reprezentarea intereselor acţionarilor/asociaţilor."

Luând în considerație prevederile menționate asupra precum și ale art. 93 și art. 92 alin. (2) a Legii insolvabilității, menționăm că ***din momentul emiterii***

hotărârii persoana cu drept de gestiune a întreprinderii SRL „Ecaterina-Prim" este doar lichidatorul Verdeş Alexandru.

Totodată menționăm instanței că din momentul inițierii procesului de insolvabilitate, de către lichidator nu a fost semnat nici un mandat de reprezentare a debitorului SRL „Ecaterina-Prim".

Mai mult ca atât, contactat telefonic de către avocatul antrenat pe cauza respectivă, lichidatorul a menționat că pentru semnarea mandatului este necesar prezentarea și transmiterea de către dnei Liliana Enciu, a tuturor bunurilor și actelor de evidență contabilă a întreprinderii insolvabile, inclusiv a actelor aferent litigiilor pe rol, obligație prevăzută atât de actele judecătorești cât și de prevederile Legii insolvabilității la art. art. 27, 74, 68 alin. (8), 83.

Luând în considerație imposibilitatea prezentării lichidatorului la ședința stabilită, prin prezenta cerere în conformitate cu art. 206 a Codului de procedură civilă, solicit instanței de insolvabilitate, ***petrecerea ședinței*** *din 11.12.2025 ora 15:00,* ***în lipsa sa***" (f.d. 130-131, vol. III).

Reprezentantul Serviciului Fiscal de Stat, Anatol Gogu, în ședința de judecată a solicitat respingerea acțiunii în contencios administrativ ca fiind neîntemeiată, în baza circumstanțelor de fapt și drept indicate în referință.

Respectiv, în conformitate cu prevederile art. 218 lit. d) din Codul administrativ, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa administratorului autorizat Alexandru Verdeș.

Aprecierea instanței:

Audiind explicațiile participanților la proces, examinând circumstanțele de fapt și drept invocate prin prisma probelor pertinente și concludente administrate în proces, instanța de judecată ajunge la concluzia că este legal și întemeiat să respingă ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ, din următoarele considerente.

Articolul 258 din Codul administrativ, prevede că (1) procedurile administrative şi procedurile prealabile iniţiate până la data intrării în vigoare a prezentului cod, care nu au fost finalizate până la 1 aprilie 2019, se vor finaliza conform prevederilor legale valabile până la data intrării în vigoare a prezentului cod. Această dispoziţie este valabilă şi pentru procedurile prealabile iniţiate după data intrării în vigoare a prezentului cod referitoare la o procedură administrativă iniţiată până la data intrării în vigoare a acestuia. (2) Procedurile de contencios administrativ atribuite înaintea intrării în vigoare a prezentului cod, prin legi speciale, în competenţa altor instanţe de judecată se vor transmite după intrarea în vigoare a prezentului cod instanţelor competente conform prevederilor prezentului cod. (3) Procedurile de contencios administrativ iniţiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a

prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acţiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs şi de contestare cu recurs a încheierilor judecătoreşti.

Prezenta procedură de contencios administrativ a fost inițiată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ, respectiv, în privința aspectelor de admisibilitate este aplicabilă Legea contenciosului administrativ nr. 793/10.02.2000, iar în privința fondului cauzei – Codul administrativ.

Potrivit art. 1 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr.793/10.02.2000 (în vigoare la data depunerii acțiunii în judecată), orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanţei de contencios administrativ competente pentru a obţine anularea actului, recunoaşterea dreptului pretins şi repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Potrivit art. 14 din Legea contenciosului administrativ nr. 793/10.02.2000, (1) persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ va solicita, printr-o cerere prealabilă, autorităţii publice emitente, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia, în cazul în care legea nu dispune altfel. (2) În cazul în care organul emitent are un organ ierarhic superior, cererea prealabilă poate fi adresată, la alegerea petiţionarului, fie organului emitent, fie organului ierarhic superior dacă legislaţia nu prevede altfel. (3) Termenul de 30 de zile specificat la alin. (1) nu se extinde asupra actului administrativ cu caracter normativ.

Potrivit art.16 din Legea contenciosului administrativ nr.793/10.02.2000, (1) persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ şi nu este mulţumită de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să sesizeze instanţa de contencios administrativ competentă pentru anularea, în tot sau în parte, a actului respectiv şi repararea pagubei cauzate. (2) Acţiunea poate fi înaintată nemijlocit instanţei de contencios administrativ în cazurile expres prevăzute de lege şi în cazurile în care persoana se consideră vătămată într-un drept al său prin nesoluţionarea în termen legal ori prin respingerea cererii prealabile privind recunoaşterea dreptului pretins şi repararea pagubei cauzate.

Potrivit art. 17 din Legea contenciosului administrativ nr. 793/10.02.2000, (1) cererea prin care se solicită anularea unui act administrativ sau recunoaşterea dreptului pretins poate fi înaintată în termen de 30 de zile, în cazul în care legea nu dispune altfel. Acest termen curge de la: a) data primirii răspunsului la cererea

prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluţionarea acesteia.

În speță, reclamanta SRL „Ecaterina-Prim” contestă decizia nr. 311 din 20 decembrie 2017 a Serviciului Fiscal de Stat, prin care i s-au impus obligații și sancțiuni fiscale, respectiv, reclamanta, deține un drept propriu pretins vătămat prin activitatea administrativă desfășurată de autoritatea publică pârâtă.

Reclamanta a respectat procedura prealabilă prevăzută de lege și a depus la 22 ianuarie 2018 o contestație împotriva deciziei nr. 311 din 20 decembrie 2017 (f.d. 28-30, vol. I).

La 25 ianuarie 2018, reclamanta a înaintat Serviciului Fiscal de Stat o cerere cu solicitarea de neadmitere de către Serviciul Fiscal de Stat a acțiunilor cu privire la suspendarea operațiunilor la conturile bancare ale contribuabilului SRL „Ecaterina-Prim”, pentru a avea posibilitatea de a activa și a recupera statului impozitele, taxele alte plăți care vor fi constatate de către instanțele judecătorești precum și suspendarea de către Serviciul Fiscal de Stat a executării silite a obligațiilor fiscale conform deciziei nr. 311 din 20 decembrie 2017 asupra cazului de încălcare fiscală a legislației comisă de către SRL „Ecaterina-Prim”, pentru a nu bloca activitatea întreprinderii și a oferi posibilitatea contribuabilului de a activa și a recupera statului impozitele, taxele alte plăți care vor fi constatate de către instanțele judecătorești.

La 15 februarie 2018, reclamanta a recepționat răspunsul Serviciului Fiscal de Stat cu nr. 26/2-10/3-19/898 din 09 februarie 2018 la cererea din 25 ianuarie 2018, potrivit căruia, ultimul invocă că în conformitate cu art. 206 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, executarea silită a obligației fiscale este imposibilă dacă există act judecătoresc ce suspendă executarea deciziei Serviciului Fiscal de Stat asupra cazului de încălcare fiscală sau de executare silită -pe perioada valabilității actului de suspendare. Dat fiind faptul că asemenea acte nu au fost prezentate, Serviciul Fiscal de Stat nu are temei de a suspenda procedura de executare silită a obligației fiscale.

Astfel, în interiorul termenului de 30 de zile de la data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea contestației, reclamanta și-a realizat dreptul său la acțiune, depunând acțiunea în contencios administrativ la 22 februarie 2018 (f.d. 3-8, vol. I).

Respectiv, circumstanțele relatate denotă admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ și condiționează soluționarea fondului cauzei.

Astfel, obiect al examinării prezentei cauze în ordinea contenciosului administrativ îl constituie verificarea legalității actului administrativ individual defavorabil – deciziei nr. 311 din 20 decembrie 2017, prin care s-a dispus încasarea la buget a sumelor impozitelor și taxelor calculate în cadrul controlului și a sancțiunilor fiscale aplicate.

Noțiunea de „act administrativ” este reglementată în legislația națională, cât și în Rezoluția (77) 31 Cu privire la protecția individului față de actele autorităților administrative, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997, statuează că, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorității publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertățile sau interesele persoanelor fizice sau juridice și care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcții judiciare.

Controlul judecătoresc al legalității actelor administrative, presupune apărarea drepturilor și intereselor legitime ale cetățenilor, împotriva abuzurilor administrației publice, în condițiile Codului administrativ. Acest control se înfăptuiește de către instanțele de judecată în condițiile legii privind organizarea judecătorească. Întru elucidarea subiectului privind realizarea controlului judecătoresc se impune conceptul competenței, în baza căruia se realizează respectivul control.

Pornind de la scopul primordial al instituției contenciosului administrativ care este prestabilit de legiuitor și care presupune contracararea abuzurilor şi exceselor de putere ale autorităților publice, apărarea drepturilor persoanei în spiritul legii, ordonarea activității autorităților publice, asigurarea ordinii de drept, și reieșind din dreptul subiectiv al subiectului afectat, care la fel a fost predeterminat de legiuitorul și care a fost formulat astfel - orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins şi repararea pagubei ce i-a fost cauzat.

Potrivit art. 53 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei.

Din actele cauzei și ale dosarului administrativ, instanța de judecată constată următoarea stare de fapt.

În baza deciziei nr. 79 privind inițierea controlului fiscal din 10 noiembrie 2017 la reclamantul SRL „Ecaterina Prim” (f.d. 10, vol. I), Serviciul Fiscal de Stat a efectuat un control fiscal prin metoda verificării totale pentru perioada de activitate 01.01.2013-30.09.2017, inclusiv: pentru perioada de activitate 01.01.2013-31.12.2016 - impozitul pe venit din activitatea de întreprinzător și impozitul pe venit din activitatea operațională; pentru perioada de activitate

01.01.2013-30.09.2017 - taxa pe valoare adăugată; - pentru perioada de activitate 01.01.2013-30.09.2017 - alte impozite, taxe și plăți obligatorii la buget, rezultatul controlului fiind constatat și reflectat în actul de control fiscal nr. 5-659562, prelungit pe formularul nr. 5-659563 și nr. 5-659564 din 24 noiembrie 2017.

Drept rezultat al controlului fiscal efectuat la SRL „Ecaterina-Prim", la data de 20 decembrie 2017 de către Serviciul Fiscal de Stat a fost emisă decizia nr. 311 asupra cazului de încălcare a legislației, comisă de către reclamant SRL „Ecaterina-Prim".

Potrivit deciziei asupra cazului de încălcare a legislației nr. 311 din 20 decembrie 2017, s-a dispus a calcula și încasa la buget sumele impozitelor și taxelor calculate în rezultatul controlului efectuat, în sumă totală de 379 078 lei, și anume: impozitul pe venit din salariu nedeclarat în sumă de 12 997 lei, TVA în sumă de 72 476 lei, taxa pentru menajarea teritoriului în sumă de 560 lei, contribuții de asigurări sociale de stat obligatorii virate de angajator, nedeclarate în sumă de 47 713 lei, contribuții individuale de asigurări sociale de stat obligatoriu virate de angajator, nedeclarate în sumă de 12 447 lei, prime de asigurare obligatorii de asistentă medicală diminuate, în sumă de 18 670 lei. Aferent încălcărilor fiscale constatate și reflectate în actul de control a fost aplicată majorare de întârziere (penalitate) în sumă de 9 089 lei, și totodată aferent încălcărilor fiscale s-au aplicat sancțiuni sub formă de amendă în sumă totală de 235 126 lei. Totodată, fiind micșorate pierderile fiscală pentru perioada fiscală A /2014 cu 39 773 lei, care constituie 37 016 lei, și suma TVA aferentă destinată trecerii în cont cu 37 202 lei, care la data de 30.09.2017 constitui - zero lei (f.d. 23-25, vol. I).

Reclamanta SRL „Ecaterina Prim", nefiind de acord cu decizia asupra cazului de încălcare a legislației nr. 311 din 20 decembrie 2017, a contestat-o pe calea extrajudiciară în ordinea prevederilor art. 269 alin. (1) din Codul fiscal la Serviciul Fiscal de Stat (f.d. 28-30, vol. I).

Este de menționat, în pct. VI din partea decisivă a deciziei SFS nr. 311 asupra cazului de încălcare a legislației din 20 decembrie 2017 este indicat faptul că, obligațiile fiscale ale reclamantei SRL „Ecaterina-Prim" vor fi recalculate în conformitate cu prevederile art. 189 alin. (2) din Codul fiscal după restabilirea evidenței comentabile, în conformitate cu legislația în vigoare sau după prezentarea documentelor, lucru care nu s-a făcut până în prezent de către reclamantă.

În cadrul controlului fiscal realizat prin metoda verificării tematice la reclamantul „SRL „Ecaterina-Prim" pentru perioada 01.01.2013–30.09.2017 (act de control nr. 5-659562, prelungit prin formularele nr. 5-659563 și nr. 5-659564 din 24 noiembrie 2017), organul fiscal a constatat următoarele abateri:

1. A fost reținută încălcarea art. 8 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, potrivit căruia contribuabilul are obligația de a ține contabilitatea conform cerințelor legale,

de a întocmi și prezenta dările de seamă fiscale și de a asigura integritatea documentelor contabile. Totodată, au fost încălcate prevederile art. 2, art. 7 și art. 13 din Legea contabilității nr. 113-XVI din 27.04.2007, care stabilesc obligația tuturor entităților de a organiza evidența contabilă, de a întocmi situațiile financiare și de a asigura corectitudinea și plenitudinea documentelor contabile. Nerespectarea acestor norme s-a manifestat prin ținerea necorespunzătoare a contabilității, în special prin neînregistrarea fondului de salarizare achitat angajaților și a obligațiilor aferente (impozit pe venit, contribuții sociale și medicale), precum și prin declararea incompletă a veniturilor obținute din activitatea de alimentație publică.

În temeiul art. 189 alin. (2), art. 134 alin. (1) pct. 12) și art. 225 alin. (1) din Codul fiscal, în situația în care obligațiile fiscale nu pot fi determinate din cauza lipsei sau neconformității evidenței contabile, autoritatea fiscală este îndreptățită să utilizeze metode și surse indirecte de estimare. În speță, aceste surse au inclus informații furnizate de Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale.

2. S-a constatat încălcarea art. 88 alin. (1) și art. 92 alin. (1) din Codul fiscal, întrucât angajatorul nu a calculat și nu a achitat impozitul pe venit aferent salariilor pentru lunile iulie–septembrie 2017, în sumă totală de 12 997 lei (iulie – 1 216 lei, august – 7 023 lei, septembrie – 4 758 lei).

De asemenea, au fost încălcate prevederile art. 8 alin. (2) lit. d) și e) din Codul fiscal, precum și ale Regulamentului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 697 din 22.08.2014, prin prezentarea dărilor de seamă (Forma IRV14) pentru perioadele L/08/2017–L/09/2017 cu date neconforme realității, ceea ce a generat obligații suplimentare față de buget.

3. În raport cu art. 101 alin. (1), art. 102 alin. (1) și (6), art. 108 alin. (1) și art. 114 alin. (1) din Codul fiscal, s-a stabilit diminuarea TVA aferente livrărilor în sumă de 112 442 lei, ca urmare a reflectării eronate a operațiunilor impozabile pentru luna septembrie (38 243 lei), precum și majorarea nejustificată a TVA spre deducere cu 37 202 lei. În același timp, au fost încălcate prevederile art. 8 alin. (2) lit. d) și e), art. 101 alin. (1), art. 115 alin. (1) și art. 187 alin. (5) din Codul fiscal, precum și Ordinul IFPS nr. 1164 din 25.10.2012, prin depunerea declarațiilor TVA (Forma TVA12) pentru perioadele L/12/2016 și iulie–septembrie 2017, care conțineau informații eronate și au generat obligații suplimentare pentru lunile august–septembrie 2017.

4. Contrar art. 291 alin. (1) lit. e), art. 292 alin. (1) și art. 293 alin. (1) din Codul fiscal, a fost diminuată taxa pentru amenajarea teritoriului aferent trimestrului III 2017 cu suma de 560 lei.

6. În raport cu art. 6, art. 12 și art. 20 din Legea nr. 1593-XV din 26.12.2002 privind asigurarea obligatorie de asistență medicală, precum și cu art. 4 alin. (1)

din Legea nr. 285 din 16.12.2016, contribuabilul nu a calculat și nu a achitat primele de asigurare medicală în sumă de 18 670 lei pentru trimestrul III 2017. Cauza a constat în nereflectarea fondului de salarizare (207 449 lei pentru aproximativ 20 persoane), acestea nefiind angajate conform cerințelor legale.

7. În temeiul art. 20–22 din Legea nr. 489 din 08.07.1999 și al Legii nr. 286 din 16.12.2016 privind bugetul asigurărilor sociale de stat, s-a stabilit necalcularea și neachitarea contribuțiilor sociale: 47 713 lei datorate de angajator și 12 447 lei contribuții individuale. Aceste abateri au rezultat din neînregistrarea salariilor pentru aproximativ 29 persoane, angajate fără respectarea cadrului legal. Totodată, cu încălcarea art. 10 alin. (5) din Legea nr. 845-XII din 03.01.1992 și a Hotărârii Guvernului nr. 764 din 25.11.1992, s-au efectuat plăți în numerar peste limita admisă de 100 000 lei lunar, în sumă de 13 962 lei.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) lit. c), d) și e) din Codul fiscal și cu art. 7 și art. 13 din Legea contabilității, contribuabilul era obligat să asigure o evidență contabilă corectă și completă, precum și prezentarea unor date veridice autorităților fiscale.

Potrivit art. 189 alin. (2) și art. 225 din Codul fiscal, în lipsa unei evidențe conforme, autoritatea fiscală are dreptul să determine obligațiile fiscale prin metode indirecte, inclusiv pe baza datelor privind veniturile, numărul de angajați sau informațiilor furnizate de alte instituții.

În temeiul art. 7^1 și art. 58 din Codul muncii, munca nedeclarată este interzisă, iar lipsa contractelor individuale de muncă în formă scrisă nu exclude existența raporturilor de muncă.

Referitor la argumentul reclamantei privind pretinsa ilegalitate a citației din 23 octombrie 2017, s-a constatat că aceasta a fost înmânată la 25 octombrie 2017, iar termenul până la 27 octombrie 2017 respectă cerința minimă de 3 zile prevăzută de art. 226 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal. Controlul a fost inițiat ulterior, în baza deciziei nr. 79 din 10 noiembrie 2017, în conformitate cu art. 216 alin. (2) din Codul fiscal. Controlul fiscal a vizat perioada 01.01.2013–30.09.2017 și a inclus impozitul pe venit pentru anii 2013–2016, precum și alte obligații fiscale pentru perioada 01.10.2013–30.09.2017.

În urma analizei materialelor, inclusiv informațiile furnizate de PCCOCS și datele din surse publice (platforme de angajare), Serviciul Fiscal de Stat a evidențiat că în perioada iulie–septembrie 2017 au activat aproximativ 60 de persoane, deși în evidența contabilă nu figurau angajați, iar salariile nu au fost declarate. De asemenea, s-a constatat neînregistrarea veniturilor provenite din activitatea de alimentație publică, inclusiv a încasărilor fără utilizarea echipamentelor de casă și control.

În consecință, în temeiul art. 134 alin. (1) pct. 12), art. 189 alin. (2) și art. 225 din Codul fiscal, precum și al art. 10 alin. (8) din Legea nr. 286/2016,

autoritatea fiscală a estimat obligațiile fiscale, stabilind diminuări totale de 134 863 lei, inclusiv: impozit pe venit – 12 997 lei, TVA – 72 476 lei, taxă locală – 560 lei, contribuții sociale – 47 713 lei și contribuții individuale – 12 447 lei.

Conform art. 17 din Legea contabilității nr. 113-XVI, este interzisă deținerea și reflectarea operațiunilor economice fără documentare corespunzătoare, iar evidența contabilă trebuie ținută conform principiului contabilității de angajamente.

Prevederile art. 43 alin. (1) din Legea contabilității nr. 113-XVI din 27.04.2007 stipulează că, entitatea este obligată să păstreze pe suport de hârtie sau în formă electronică documentele contabile care includ: documentele primare, registrele contabile, situațiile financiare și alte documente aferente organizării și ținerii contabilității. Conform prevederilor art. 43 alin. (3) din Legea contabilității nr.113-XVI din 27.04.2007, răspunderea pentru organizarea păstrării și integritatea documentelor contabile o poartă conducătorul entității.

În legătură cu Raportul de expertiză judiciară nr. 981-985 din 10 iulie 2023 (f.d. 97-105, vol. II), întocmit de Centrul Național de Expertize Judiciare de pe lângă Ministerul Justiției, instanța relevă că acesta este fundamentat corespunzător, concluziile sale fiind în concordanță cu faptele stabilite în cadrul controlului fiscal efectuat la reclamanta „SRL „Ecaterina Prim”.

Conform art. 134 alin. (1) pct. 12) din Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat este abilitat să utilizeze metode directe și indirecte pentru estimarea obiectelor impozabile și calcularea obligațiilor fiscale, iar potrivit art. 225 din Codul fiscal, aceste metode pot fi aplicate în scopul verificării corectitudinii determinării obligației fiscale, inclusiv în situațiile prevăzute de art. 189 alin. (2) și (3). În acest context, în cadrul controlului fiscal efectuat la reclamantă au fost estimate obligațiile fiscale aferente impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător și taxei pe valoarea adăugată.

Potrivit art. 214 alin. (1) din Codul fiscal, controlul fiscal urmărește verificarea respectării legislației fiscale de către contribuabil într-o anumită perioadă, iar alin. (2) și (3) ale aceluiași articol reglementează competența Serviciului Fiscal de Stat și procedura de desfășurare a controlului, aceasta incluzând totalitatea metodelor și operațiunilor necesare organizării și valorificării rezultatelor controlului.

De asemenea, în conformitate cu art. 219 alin. (1) și (2) din Codul fiscal, verificarea totală presupune examinarea documentară și faptică a tuturor operațiunilor relevante pentru determinarea bazei impozabile și executarea obligațiilor fiscale pentru perioada ulterioară ultimului control.

În baza art. 189 alin. (1) din Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat calculează impozitele și taxele ca urmare a controalelor fiscale, în cazul constatării încălcărilor legislației. Totodată, art. 189 alin. (2) prevede că, în lipsa evidenței

contabile sau în cazul ținerii necorespunzătoare a acesteia ori a neprezentării documentelor, organul fiscal este îndreptățit să determine obligațiile fiscale prin metode indirecte, cu posibilitatea recalculării ulterioare după prezentarea documentelor – fapt care nu s-a realizat până în prezent de către reclamanta „Ecaterina Prim" SRL.

Se subliniază că reclamanta nu a prezentat, nici în cadrul procedurii prealabile și nici ulterior, documentele contabile, dările de seamă sau alte informații relevante privind activitatea desfășurată.

În aceste condiții, ca urmare a evidenței contabile neconforme, Serviciul Fiscal de Stat, în baza art. 133 alin. (2) și art. 189 alin. (2) din Codul fiscal, a procedat la estimarea obligațiilor fiscale prin metode indirecte. Norma prevăzută la art. 189 alin. (2) instituie atât dreptul autorității fiscale de a efectua această estimare, cât și posibilitatea contribuabilului de a solicita recalcularea în baza documentelor justificative, posibilitate de care reclamantul nu a făcut uz.

De asemenea, contribuabilul a fost invitat, în temeiul art. 270 alin. (2) din Codul fiscal, să participe la examinarea contestației pe cale extrajudiciară, pentru a prezenta explicații și probe în susținerea poziției sale, însă nu a depus documente în vederea recalculării obligațiilor stabilite.

În același timp, potrivit art. 132^4 și art. 133 alin. (2) pct. 14) din Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat are atribuția de a efectua controale fiscale, de a examina încălcările și de a aplica sancțiuni fiscale, fiind unica autoritate competentă să administreze obligațiile fiscale ale contribuabililor.

În consecință, Raportul de expertiză nr. 981-985 din 10 iulie 2023 este susținut de probele și constatările reflectate în actul de control nr. 5-659562, prelungit prin formularele nr. 5-659563 și nr. 5-659564 din 24 noiembrie 2017.

Totodată, aprecierea legalității unui act administrativ revine exclusiv instanței de judecată.

Se reține că reclamanta a beneficiat de un termen suficient pentru a prezenta documentele necesare recalculării obligațiilor fiscale stabilite conform art. 189 alin. (2) din Codul fiscal, însă nu a valorificat această posibilitate.

În urma examinării materialelor cauzei, expertul judiciar Goian Vasile din cadrul Centrului Național de Expertize Judiciare a concluzionat că constatările Serviciului Fiscal de Stat reflectate în actul de control nr. 5-659562, prelungit prin formularele nr. 5-659563 și nr. 5-659564 din 24 noiembrie 2017 și finalizate prin decizia nr. 311 din 20 decembrie 2017, au fost realizate în conformitate cu art. 189 alin. (2) și art. 225 din Codul fiscal, ca urmare a neprezentării documentelor contabile de către reclamant.

Prin aplicarea metodelor indirecte pentru perioada 01.01.2013–30.09.2017, s-a constatat diminuarea veniturilor din activitatea de întreprinzător, stabilindu-se impozit pe venit din salariu nedeclarat în sumă de 12 997 lei și TVA în sumă de 72

476 lei, precum și reducerea TVA destinată trecerii în cont cu 37 202 lei. Obligațiile fiscale stabilite prin decizia nr. 311 din 20 decembrie 2017 derivă din tranzacțiile efectuate de contribuabil în perioada supusă controlului. În sensul art. 129 pct. 6) din Codul fiscal, obligația fiscală reprezintă obligația contribuabilului de a achita impozite, taxe, contribuții și alte plăți, inclusiv majorări de întârziere și amenzi.

Este de menționat faptul că instanța a audiat *expertul Goian Vasile în cadrul ședinței de judecată din 27 martie 2025*, fiindu-i adresate întrebări asupra concluziilor formulate în raportul de expertiză menționat (f.d. 231-232, vol. II).

Astfel, ultimul a confirmat în ședința de judecată concluziile sale, și a explicat că potrivit Concluziei nr. 1 din Raportul de expertiză, obligațiile fiscale stabilite de Serviciul Fiscal de Stat pentru perioada 01.01.2013–30.09.2017, până la restabilirea evidenței contabile și prezentarea documentelor pentru subdiviziunea cafenea „Tractir la Grătar" din mun. Chișinău, str. Decebal nr. 20, corespund prevederilor legislației fiscale. Potrivit Concluziei nr. 2, aceste obligații au fost estimate în conformitate cu art. 189 alin. (2) și art. 225 din Codul fiscal, iar conform Concluziei nr. 3, sumele stabilite prin decizia nr. 311 constituie obligații fiscale.

Astfel, se reiterează că Raportul de expertiză nr. 981-985 din 10.07.2023 este unul justificat, fiind întemeiat pe concluzii care corespund faptelor constatate în cadrul controlului fiscal efectuat la reclamanta „Ecaterina-Prim" SRL, finalizat prin decizia nr. 311 din 20.12.2017.

Concluziile experților judiciari, expuse în raportul de expertiză judiciară nr. 97-119 din 01 februarie 2024 (f.d. 125-167, vol. II) referitoare la faptul că impozitele și taxele calculate de către Serviciul Fiscal de Stat, incluse în decizia contestată, au fost calculate prin metode indirecte, fără a argumenta și justifica prin documente de evidență fiecare abatere depistată, nu pot fi reținute de către instanța de judecată. Or, în temeiul prevederilor art. 130, 158 alin. (6) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată respinge această probă prezentată de reclamantă – raportul de expertiză nr. 97-119 din 01 februarie 2024, deoarece concluzia experților cu privire la faptul că impozitele și taxele impuse spre plată prin decizia nr. 311 din 20 decembrie 2017 au fost calculate prin metode indirecte, fără a argumenta și justifica prin documente de evidență fiecare abatere depistată, este contrară legislației fiscale aplicabile speței.

Este de menționat că anume contribuabilului, și nu Serviciului Fiscal de Stat, potrivit legii, îi revine obligația de a restabili evidența contabilă, iar în cazul în care SRL „Ecaterina-Prim" a desfășurat activitatea comercială, fără a ține evidența contabilă și nu a restabilit-o în interiorul termenului prevăzut de lege, autoritatea fiscală legal și întemeiat, în baza art.189 alin. (2) din Codul fiscal, a aplicat metode

și surse indirecte de estimare a obligațiilor fiscale. În circumstanțele speței, instanța de judecată conchide că o altă abordare ar însemna sfidare a principiului legalității.

Se subliniază, de asemenea, că în partea dispozitivă a deciziei nr. 311 din 20 decembrie 2017 este prevăzut expres dreptul reclamantei la recalcularea obligațiilor fiscale în temeiul art. 189 alin. (2) din Codul fiscal, condiționat de restabilirea evidenței contabile și prezentarea documentelor, obligații care nu au fost realizate. Iar experții judiciari din cadrul Centrului Național de Expertize Judiciare nu au identificat acțiuni de restabilire a evidenței contabile din partea reclamantului, astfel încât nu a fost posibilă recalcularea obligațiilor fiscale aferente impozitului pe venit din salarii, impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător și TVA.

Cu privire la anumite aspecte ce țin de aplicarea art. 189 alin. (2) din Codul fiscal, în contextul modificărilor operate prin Legea nr. 356/2022 pentru modificarea unor acte normative (în vigoare din 01.01.2023), instanța reține că începând cu data de 01 ianuarie 2023, dispozițiile art. 189 alin. (2) din Codul fiscal au fost modificate, fiind introduse prevederi noi care stabilesc că Serviciul Fiscal de Stat procedează la recalcularea obligațiilor fiscale determinate prin metode și surse indirecte doar după restabilirea evidenței contabile, în conformitate cu legislația, sau după prezentarea documentelor justificative corespunzătoare. Totodată, recalcularea acestor obligații este condiționată de faptul ca contribuabilul să fi refăcut evidența contabilă și să fi prezentat actele necesare Serviciului Fiscal de Stat într-un termen care nu depășește un an de la data comunicării deciziei privind încălcarea legislației.

Conform prevederilor art. 189 alin. (2) din Codul fiscal, în redacția anterioară datei de 01 ianuarie 2023, în situația în care, în cadrul controlului fiscal, obligațiile fiscale nu puteau fi determinate din cauza lipsei sau neconformității evidenței contabile ori ca urmare a neprezentării documentelor, Serviciul Fiscal de Stat avea dreptul să stabilească impozitele și taxele prin metode indirecte, cu posibilitatea recalculării ulterioare după prezentarea documentelor sau restabilirea evidenței.

Prin Legea nr. 356/2022 au fost introduse modificări la acest articol, astfel încât, începând cu 01 ianuarie 2023, recalcularea obligațiilor fiscale estimate indirect este permisă exclusiv dacă contribuabilul a refăcut evidența contabilă și a prezentat documentele necesare în termenul de un an de la aducerea la cunoștință a deciziei de sancționare.

În continuare, potrivit art. 3 alin. (4^1) din Codul fiscal, procedura fiscală se aplică în vigoare la momentul și locul efectuării acesteia, în lipsa unor dispoziții contrare.

În raport cu aceste prevederi, precum și în temeiul art. XXVII alin. (1) din Legea nr. 356/2022 și al art. 73 din Legea nr. 100/2017 privind actele normative,

referitor la aplicarea în timp a normelor juridice, rezultă că pentru contribuabilii care au depus cereri de recalculare a obligațiilor fiscale înainte de 01.01.2023, procedura urmează a fi analizată conform art. 189 alin. (2) în redacția anterioară acestei date. În schimb, pentru cererile depuse după 01 ianuarie 2023, recalcularea obligațiilor fiscale estimate prin metode indirecte este admisibilă numai dacă sunt respectate condițiile prevăzute de noua redacție a art. 189 alin. (2), inclusiv termenul de un an. În lipsa respectării acestui termen, cererea se respinge fără inițierea procedurii de control.

Prin urmare, în temeiul art. 189 alin. (2) din Codul fiscal, în redacția în vigoare de la 01 ianuarie 2023, coroborat cu art. 3 alin. (4^1) din Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat poate efectua recalcularea obligațiilor fiscale determinate anterior prin metode indirecte doar dacă contribuabilul a restabilit evidența contabilă și a prezentat documentele justificative în termen de un an de la comunicarea deciziei.

În ceea ce privește cererile formulate de contribuabili pentru recalcularea obligațiilor fiscale aferente unor perioade anterioare (de exemplu, cu 2–4 ani în urmă), în cazul în care acestea sunt depuse după 01 ianuarie 2023, recalcularea este posibilă doar dacă documentele au fost prezentate în interiorul termenului legal de un an.

Raportând aceste prevederi la situația concretă, se constată că reclamanta SRL „Ecaterina-Prim” nu a respectat termenul de un an calculat de la data comunicării deciziei SFS nr. 311 din 20 decembrie 2017, în interiorul căruia avea dreptul să prezinte documentele contabile pentru recalcularea obligațiilor fiscale stabilite prin metode indirecte. Această obligație nu a fost îndeplinită nici până în prezent.

Prin urmare, pentru cererile depuse ulterior datei de 01 ianuarie 2023, Serviciul Fiscal de Stat este în drept să procedeze la recalculare numai dacă sunt respectate cumulativ condițiile legale privind restabilirea evidenței și prezentarea documentelor în termenul de un an.

Concluzionând cele relatate, instanța judecătorească subliniază că, pentru a fi anulat un act administrativ, reclamantul, exercitând dreptul său la acțiune, urmează nu doar la general să-și expună dezacordul cu activitatea administrativă, ci să-și întemeieze cererea de chemare în judecată pe prevederile exprese a legii: 1) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, să indice expres care anume norme legale, în viziunea lui, au fost încălcate; 2) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței, urmează să facă referire la normele juridice care reglementează competența, astfel, încât să dovedească încălcarea acesteia; 3) în cazul în care invocă că actul administrativ este ilegal ca fiind emis

cu încălcarea procedurii stabilite, urmează să indice expres normele procedurale care au fost încălcate.

Instanța conchide că niciunul din temeiurile invocate de SRL „Ecaterina-Prim" întru anularea actului administrativ individual defavorabil nu atinge nivelul minim pentru a putea fi reținut ca temei de anulabilitate a actului administrativ individual defavorabil contestat, or, actul contestat este emis conform legii materiale, cu respectarea procedurii prestabilite și de către organul competent. Instanța nu a constatat admiterea cărorva încălcări la emiterea actului defavorabil emis în privința reclamantei SRL „Ecaterina-Prim", legalitatea acestuia nefiind pusă la îndoială de către instanța de judecată, or, contrariul nu a fost demonstrat în cadrul procesului de judecată organizat cu respectarea principiilor contradictorialității și al egalității de tratament, ceea ce denotă că temei de admitere a acțiunii reclamantei, nu există.

Alegațiile reclamantei consemnate în textul cererii de chemare în judecată și expuse în cadrul dezbaterior judiciare, nu pot fi reținute de către instanța de judecată ca temei de anulare a actului defavorabil contestat, deoarece reclamanta interpretează lato sensu normele pe cale le consideră relevante, iar scopul primordial al instituției contenciosului administrativ este prestabilit de legiuitor și presupune contracararea abuzurilor şi exceselor de putere ale autorităţilor publice, ordonarea activităţii autorităţilor publice.

Respectiv, ca acțiunea în contencios administrativ promovată de reclamantă să fie pasibilă de admis, reclamanta urma să identifice pretinse ilegalități și/sau abuzuri admise anume de către pârâtă la emiterea actului contestat. În speță, actul emis și activitatea administrativă desfășurată de către autoritatea publică emitentă a deciziei defavorabile este conformă principiului legalității, nefiind identificat de către instanța de judecată niciun abuz din partea autorității publice pârâte în cadrul desfășurării activității administrative, care s-a finalizat cu emiterea actului defavorabil contestat de reclamantă. Or, atunci când societatea reclamantă a încălcat Legea, a desfășurat activitatea comercială, fără a o contabiliza în modul prevăzut de lege, ceea ce este interzis prin lege, autoritatea publică pârâtă nu a avut altă opțiune decât cea de aplicare a metodelor indirecte și calcularea taxelor și impozitelor ce se impun, potrivit legii.

Prin urmare, instanța nu a constatat admiterea unor abateri la emiterea actului administrativ în privința reclamantei de către Serviciul Fiscal de Stat, ilegalitatea acestuia nefiind confirmată prin probe pertinente și concludente de către reclamantă, or argumentele invocate de către reclamantă poartă un caracter pur formal, ceea ce în consecință constituie temei de respingere a acțiunii înaintate de SRL „Ecaterina-Prim", ca fiind neîntemeiată.

În continuarea considerentelor expuse, instanța reține că analiza coroborată a cadrului normativ aplicabil și a situației de fapt stabilite în cauză relevă în mod

incontestabil caracterul legal, proporțional și întemeiat al actului administrativ contestat.

Astfel, principiul legalității, consacrat atât de normele dreptului administrativ, cât și de cele ale dreptului fiscal, impune ca activitatea autorităților publice să fie realizată în strictă conformitate cu legea, iar orice ingerință în sfera drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor să fie justificată de un temei legal clar și previzibil. În speță, Serviciul Fiscal de Stat a acționat în limitele competenței sale legale, stabilite expres de dispozițiile Codului fiscal, exercitând atribuțiile de administrare fiscală în conformitate cu prevederile art. 132^4, art. 133 și art. 189 din Codul fiscal.

Instanța conchide că *aplicarea metodelor și surselor indirecte de estimare a obligațiilor fiscale nu reprezintă o opțiune arbitrară a autorității fiscale, ci o consecință directă a conduitei contribuabilului, care nu și-a îndeplinit obligațiile legale privind ținerea evidenței contabile și prezentarea documentelor justificative*. Or, în lipsa unei evidențe contabile conforme, organul fiscal este nu doar îndreptățit, ci și obligat să recurgă la asemenea metode pentru a asigura colectarea corectă și completă a veniturilor bugetare.

În acest sens, instanța subliniază că *sarcina probei în materia fiscală, în ceea ce privește realitatea operațiunilor economice și exactitatea datelor declarate, revine în principal contribuabilului, acesta fiind obligat să justifice, prin documente contabile conforme, situația fiscală declarată*. Neîndeplinirea acestei obligații atrage consecințe juridice nefavorabile, inclusiv estimarea obligațiilor fiscale de către autoritatea competentă.

De asemenea, instanța reține că dreptul contribuabilului de a solicita recalcularea obligațiilor fiscale stabilite prin metode indirecte constituie o garanție procedurală importantă, însă exercitarea acestuia este condiționată de respectarea cerințelor legale exprese, inclusiv a termenului prevăzut de lege. Or, reclamanta nu a dat dovadă de diligența necesară pentru valorificarea acestui drept, neprezentând documentele contabile nici în termenul legal și nici ulterior, până la momentul examinării cauzei.

În același context, instanța apreciază că modificările legislative operate prin Legea nr. 356/2022 *nu sunt de natură să susțină poziția reclamantei*, ci dimpotrivă, consolidează exigențele privind disciplina fiscală și limitează posibilitatea recalculării obligațiilor fiscale la situații bine determinate, supuse unor condiții stricte. Aceste prevederi reflectă voința legiuitorului de a responsabiliza contribuabilii și de a preveni eventualele abuzuri în materia recalculării obligațiilor fiscale.

Totodată, instanța constată că actul administrativ contestat întrunește toate condițiile de valabilitate, fiind emis de autoritatea competentă, în forma și cu respectarea procedurii prevăzute de lege, având un temei legal clar și fiind motivat

în fapt și în drept. Nu au fost identificate vicii de legalitate care să atragă nulitatea sau anulabilitatea acestuia.

În ceea ce privește proporționalitatea măsurilor dispuse, instanța reține că sancțiunile fiscale aplicate sunt corelate cu gravitatea încălcărilor constatate și cu prejudiciul adus bugetului public, nefiind excesive sau disproporționate în raport cu scopul urmărit, și anume asigurarea respectării legislației fiscale și protejarea intereselor financiare ale statului.

Instanța mai subliniază că admiterea acțiunii în lipsa unor probe concludente privind ilegalitatea actului administrativ ar echivala cu validarea unei conduite contrare legii din partea contribuabilului și ar aduce atingere principiului egalității în fața sarcinilor fiscale, consacrat de legislația națională. Prin urmare, din ansamblul probelor administrate și al dispozițiilor legale incidente, rezultă că reclamanta nu a demonstrat existența unei vătămări a unui drept recunoscut de lege, cauzată printr-un act administrativ ilegal, condiție esențială pentru admiterea acțiunii în contencios administrativ.

În consecință, instanța reține că acțiunea formulată de SRL „Ecaterina-Prim” este lipsită de temei juridic și factologic, argumentele invocate nefiind apte să răstoarne prezumția de legalitate de care se bucură actul administrativ contestat.

Cu referire la argumentele secundare, instanța nu se va expune asupra fiecărui argument invocat de participanții la proces, ținând cont de Avizul nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni, în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, din care rezultă că, motivarea hotărârii nu trebuie înțeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat. Or, potrivit jurisprudenței Curții Europene, pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea trebuie să evidențieze că, judecătorul a examinat chestiunile esențiale prezentate și nu trebuie interpretată ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument (Van de Hurk vs Țările de Jos, 19 aprilie 1994 , pct.61, seria A, nr. 288).

Potrivit art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)-e).

Astfel, din considerentele menționate, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge ca neîntemeiată acțiunea depusă de SRL „Ecaterina-Prim” împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind anularea deciziei nr. 311 din 20 decembrie 2017.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin. (1) lit. f), 225, 231-232 din Codul administrativ, instanţa de judecată

h o t ă r ă ș t e :

Se respinge ca neîntemeiată acțiunea de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Ecaterina-Prim” împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind anularea deciziei nr. 311 din 20 decembrie 2017.

Hotărârea este cu drept de atac la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Președintele ședinței,
judecătorul Ina Pruteanu

Copia corespunde originalului.
Judecătorul Ina Pruteanu